

From: A.D. Dirkzwager djatirot@me.com

Subject:

Date: 27 January 2023 at 14:37

To:

jaarlijkse brief

Lieve Corrie,
het was de afspraak dat ik pas de door mij begeerde Gelukkig-Nieuwjaarskaart van George pas zou krijgen, wanneer ik mijn nieuwjaarsbrief aan je gemaild zou hebben. Laat je me nog weten uit welk jaar de kaart stamt?

Zie hier, mijn eerste mail aan jou. Ik stuur je in het icoon mijn overdenking uit het jaar 2000, die ik opgeslagen heb in mijn digitaal archief. Karel van der Hucht is een nog levend astronoom. Hij zat o.a. in de commissie die bepaalde welke onderzoeken uitverkoren waren om m.b.v. de Hubble-telescoop .onderzocht te worden.

From: "A.D. Dirkzwager" <djatirot@me.com>

Subject: Gelukkig nieuwjaarswens per mail

Date: 18 January 2023 at 17:04:53 CET

To: Corrie Belzer-Sinte Maartensdijk <corrie@georgebelzer.nl>

Verhuizen is een klus,. Vooral wanneer je nooit iets weggegooid hebt. Ik meen 50 dozen boeken in kartonnen dozen gepakt te hebben voor de kringloop. Het doet net zo veel pijn als een boekverbranding.

Veel liefs, Adriaan

Door ervaringspatronen in woorden te gieten, vond de mens een mogelijkheid om aan zijn korte -en onbestendig tijd van leven te ontkomen. (Ars longa vita brevis)

De foto laat zien de, in voornamelijk in briefvorm, vastgelegde vergane tijd van mij; een tijdgeest opgeslagen in ± 54 ordners. Ik bood mijn ordners het Amsterdamse Archief aan. Echter zonder enig nader onderzoek was het oordeel 'te weinig Amsterdam'. Mijn 'temps perdu' werden gediskwalificeerd door de ambtenaar om bewaard te worden in het gemeentelijke archief voor het nageslacht.

Ik heb vervolgens aan onze zoon Floris, mijn plaat vervanger op Aarde, gevraagd wat hij met de ordners gaat doen na mijn overlijden? Na een week of twee liet Floris mij weten, dat de documenten in de ordners ontoegankelijk zijn voor de volgende generatie. Hij stelde voor, dat ik door de ordners heen zou bladeren, zolang mij de tijd vergund is, en een keuze zou maken uit de brieven en die dan te scannen om digitaal op te slaan. Zo verhoog je de kans, dat je herinnerd wordt na je dood.

Vide digitaal archief
d.d. 27-10-2000

2000-10-27
Over h...ht..pdf

Ik durf te beweren dat toeval niet alleen onze geboorte heeft bepaald, maar dat daardoor ook onze levensloop wordt bepaald en dat wij, mensen, dat onverdraagzaam vinden. Iemand moet verantwoordelijk zijn voor onze aanwezigheid hier op aarde en voor onze gedragingen. Hetzij de Almacht, hetzij wijzelf. De huidige kennis over het ontstaan van de aarde in aanmerking nemende, wordt die geschat 5 miljard oud te zijn. Nog maar 100 duizend jaar geleden is het zelfbewustzijn geëvolueerd bij een primitief soort mensaap, die we de homo sapiens noemen. (bron: prof. Piet Vroon en de National Geographic Magazine) De menselijke hersenen bestaan uit drie gekoppelde onderdelen, te weten : 1) de hersenstam, dat is het oudste gedeelte, die de autonome fysische processen van het lichaam reguleert. Vervolgens (later in de tijd) ontwikkelden we 2) de limbisch hersenen, de plaats waar het gevoel in zetelt en ongeveer honderd duizend jaar geleden heeft de evolutie ons bedeed met een 3) de neo cortex, waarin de rationele processen plaatsvinden en de mens begiftigde met een 'zelfbewustzijn'. Voor die tijd bestond er überhaupt geen godsbesef, bij welk diersoort dan ook. De overige dieren op deze aarde kennen we nog steeds geen zelfbewustzijn/ziel toe en dus geen godsbesef. Als we een koe in het abattoir geslacht hebben, dan worden we niet voor moord vervolgd. Daar het heelal voornamelijk uit leegte, immense leegte, bestaat, zou een schepper voornamelijk leegte, voornamelijk niets, hebben geschapen. 99,9 % niets scheppen, is geen indrukwekkende prestatie.

Toeval is het fenomeen dat onbestuurbaar is en spoort niet zo met het rationeel denken van de mens. Waarom is er op deze ene planeet in die enorme leegte van heelal leven? En niet een gewoon leven maar een leven dat een zelfbewustzijn heeft ontwikkeld, ongeveer 100 000 jaar geleden. En doordat zelfbewustzijn kan de mens de enorme leegte van het heelal leren beseffen en de plaats die hij inneemt. Ik lees over die leegte en wil je dat niet onthouden. Citaat:

Zo is de relatieve 'leegheid' van het zonnestelsel evident wanneer we het zonnestelsel in gedachten één miljard (10^9) keer zo klein maken. De aarde waarop wij wonen schrompelt dan ineen tot een knikker van ruim één centimeter in middellijn. De maan is dan niet groter dan een kraaltje